

[Knud Jespersen.]

En sådan asocial omlægning har vi på intet tidspunkt ønsket at medvirke til. Alligevel var og er vi modstandere af, at man fører en så fordækt politik, at man ikke engang tager kommunisterne med, når man skal orientere. Vi havde måske noget at sige til regeringen. Vi havde måske nogle gode betragtninger, sådan som vi har formuleret dem, dels i vores skatteprogram, det forslag til ny skatteskala fra vores side, der ligger på folketingets bord, dels i bestræbelserne på, hvordan man kunne planlægge at sikre en udvikling, der førte til fuld beskæftigelse for alle.

Man holdt os altså ude. Man lukkede dørene for kommunisterne, for sandheden og for offentligheden, og så kan man om nogle dage komme og beklage sig over, at dette folketing ikke nyder befolkningens tillid. Hvis det er tilfældet, så er årsagen, ligesom til så mange andre ting, at finde i det nuværende flertal.

Socialdemokratiet har jo forsøgt at få indflydelse på skattepolitikken udformning, på den økonomiske politikens udformning. Og det var med nogen undren, jeg hørte hr. Kjeld Olesen sige, at nu havde man efterhånden ikke længere tillid til, at aftaler indgået med denne regering kunne holdes. Min undren er ikke over, at man var nået frem dertil, men at det har taget 7 måneder, siden man i dette folketing første gang blev stillet over for, at denne regering skulle man ikke yde sikkerhedsnet. Alligevel har man så først 7 måneder efter og i den ellefte time fundet frem til, at det måske ikke var så klogt.

Hvad var det, socialdemokratiet lagde op til? Det var jo også at begrænse, det var at spare. Man skulle begrænse kommunernes tilskud med omkring $\frac{1}{2}$ mia kr., og her var begge parter enige. Man skulle lave besparelser på lovreserverne på omkring 670 mill. kr. Her var der heller ikke meget, der skilte de to partier. Begge partierne var enige om, at man skulle skærpe — men ganske vist frivilligt — adgangsbetingelserne for folkepensionens opnåelse, at man godt kunne vente, hvis man ellers havde fysik dertil.

Socialdemokratiet og venstre var helt eller delvis enige om, at man skulle pille ved børnetilskuddene. Det begyndte jo med regeringens forslag om, at man skulle beskatte

børnetilskuddene, de tilskud, der erstattede fradragsrettigheder, og nu skal man altså til at beskatte fradragsrettighederne helt eller delvis. Samtidig var begge partier indstillet på, at man skulle have en momsforhøjelse på 5 pct. Vi føler, at når man går så langt over for denne regering, så gør man noget forkert, så skaber man illusioner om, at man kan forhandle med regeringen og ad denne vej lave indkomspolitiske løsninger, helhedsløsninger, eller hvad man nu ellers måtte finde på at kalde det.

Men som sagt er vi tilfreds med, at socialdemokratiet nu er nået så langt, at de føler en større forpligtelse over for deres vælgere end over for den nuværende regering. Sent er bedre end aldrig.

Når jeg siger det på den måde, så hænger det jo sammen med, at når socialdemokratiet i forbindelse med skatteskalaen, i forbindelse med besparelsesforanstaltninger, finder frem til, at man kan spare lidt over 4 mia kr. ved at øge arbejdsløsheden — det bliver nemlig resultatet — så må jeg i al uforskammethed erindre om, at socialdemokratiet i denne sal i februar måned var med til at forære arbejdsgiverne 2 mia kr. Vi havde altså ikke behovet en nedskæring på 4 mia kr., som socialdemokratiet har foreslået, om de dengang havde været af den opfattelse, at de skulle være lidt mere trofaste over for deres vælgere.

Man vil også erindre sig boligforliget, det boligforlig, hvor man har diskuteret, at man skulle tilstræbe 40.000 lejligheder, og hvor LOs formand nu siger, at det antagelig kun er 20.000, der bliver bygget. Hvad blev resultatet? At boligudgifterne stiger, og at den sidste sociale rest forsvinder. Ja men i en sådan situation finder vi det uforsvarligt, at man sætter sig til at forhandle ud fra den opfattelse, at der kan føres noget, der bare minder om en forsvarlig økonomisk politik i Danmark under ledelse af den nuværende regering.

Jeg kender godt forklaringerne. At valget ikke kan løse nogen problemer. Ja men hvilke problemer er der løst indtil dette øjeblik? Vi har ikke deltaget i disse forhandlinger, disse meget hemmelige drøftelser, og vi foreslog i går, at man skulle forklare salen, i fuld offentlighed forklare, hvorfor man ville udsætte og igen udsætte til på fredag. Vi har ikke deltaget i disse forhandlinger, men ikke